

РЕШЕНИЕ

№ 1938

гр. София, 24.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 24.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **7911** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.121 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Делото е образувано по жалба на Ц. Л. М., ЕГН: [ЕГН], със съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу Заповед № 8121К-8043 от 17.07.2020 г. на Министър на вътрешните работи, издадена на основание чл. 107, ал. 2 от ЗДСл и Докладна записка рег. № 196р-3080/03.07.2020 г., с която е прекратено служебното правоотношение на лицето в качеството му на служител на длъжност „Старши експерт“, Сектор „ДНК-анализи“ към 02 отдел „Физико-химични и биологични изследвания“, Научноизследователски институт по криминалистика – Министерство на вътрешните работи /МВР/, с ранг IV-ти младши, поради получена най-ниска оценка на изпълнението на длъжността за 2019 г. Същата се оспорва като незаконосъобразна, немотивирана, издадена при съществени нарушения на процедурните правила и в нарушение на материалния закон. Подробни съображения в тази насока за изложени в депозираната жалба.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно уведомен се явява лично и се представлява от адв. Р., която поддържа депозираната жалба и моли съда да отмени оспорената заповед по изложените съображения. Претендира сторените по делото разноски по представен списък по чл. 80 от ГПК вр. чл. 144 от АПК. Представя

писмени билежки.

Ответникът – Министър на вътрешните работи, редовно уведомен се представлява от юрисконсулт Б., която моли съда да отхвърли депозираната жалба и претендира юрисконсултско възнаграждение. Отправя възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Представя писмена защита.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Видно от представената заповед за прекратяване на служебното правоотношение, Ц. Л. М. до дата 24.07.2020 г. е заемал длъжността „Старши експерт“, Сектор „ДНК-анализи“ към 02 отдел „Физико-химични и биологични изследвания“, Научноизследователски институт по криминалистика –МВР, с ранг IV-ти младши.

По делото на л.20-22 е приложен Формуляр за оценка на изпълнението на длъжността от висшите държавни служители, служители, заемащи ръководни длъжностни и експертни длъжности с аналитични и/или контролни функции, който представлява по съдържанието си Приложение № 2 към чл. 19, ал. 1, т. 1 от Наредбата за условията и реда за оценяване изпълнението на служителите в държавната администрация /НУРОИСДА/, в сила от 01.07.2012 г., изм. ДВ, бр. 27/2013 г. От същия се установява, че за периода от 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г. е утвърден работен план на Ц. Л. М.. Определени са следните цели: осъществяване на експертни изследвания; участие в акредитационния процес на сектора; поддръжка на техника в сектора; срочност на изготвяните експертни заключения, участие в развитието на изследванията в сектора и развитие на Националната ДНК база данни.

Във формуляра за дата на съгласуване на индивидуалния работен план е поставена дата 05.02.2019 г., под която са се подписали оценяващият ръководител и оценяван, с изписани имена. За междинна среща е определена дата 24.06.2019 г., поставени са подписи на оценяващ ръководител и оценяван, с посочени имена. Празното поле „коментари на оценяващия ръководител и/или оценявания“ не е попълнено /поставен е знак „Z“/. В графата по т. 2 „годишна оценка на изпълнението“, е поставена оценка „5 – неприемливо изпълнение“, развити са мотиви. Оценяваният е заявил, че представи писмено възражение. Такова е постъпило в нормативно определения срок, с рег. № 196р-2768/19.06.2020 г., (л.23-29) и приложени към него документи.

В срока по чл. 24, ал. 1 от НУРОИСДА, контролиращият орган потвърдил определената годишна оценка на жалбоподателя М., посочена е дата 26.06.2019 г., положени са подписите на контролиращ ръководител, без посочено име, оценяващ ръководител с посочена дата срещу подписа, както и име – 29.06.2019 г. и подпис на оценявания служител и неговите имена с посочена дата 29.06.2019 г. В тази връзка с административната преписка е представен Формуляр за корекция на годишна оценка на изпълнение на длъжността, представляващ Приложение № 5 към чл. 24, ал. 2 от НУРОИСДА, с който контролиращият орган е потвърдил поставената оценка от

оценяващия ръководител „неприемливо изпълнение“ /л.30-32/. По повод на същото, е изготвена до Министъра на вътрешните работи Докладна записка с рег. № 196р-3080/03.07.2020 г. от Директор на Научноизследователския институт по криминалистика. С докладната до дисциплинарно наказващия орган е отправено предложение за прекратяване служебното правоотношение на Ц. Л. М. на основание чл. 107, ал. 2 от ЗДСл, поради поставена годишна оценка „Неприемливо изпълнение“ за 2019 г. /л.14-55/.

В тази връзка е издадена оспорената Заповед № 8121К-8043/17.07.2020 г. на Министър на вътрешните работи, с която е прекратено служебното правоотношение на Ц. Л. М. в качеството му на служител на длъжност „Старши експерт“, Сектор „ДНК-анализи“ към 02 отдел „Физико-химични и биологични изследвания“, Научноизследователски институт по криминалистика – Министерство на вътрешните работи /МВР/, с ранг IV-ти младши, поради получена най-ниска оценка на изпълнението на длъжността за 2019 г. – „неприемливо изпълнение“.

От представена от ответника справка за ползван отпуск /л.70/ се установява, че Ц. Л. М. през периода от 01.01.2019 г. до 14.06.2020 г. е ползвал отпуск за временна неработоспособност общо в размер на 223 дни и законоустановен отпуск през 2019 г. в размер на 27 работни дни

По делото бяха изслушани свидетелите В. Л. Д. и Ц. М. Нишев.

Свидетелят Д., заяви, че към момента работи в Института по молекулярна биология към БАН. В Научноизследователския институт по криминалистика /НИК/ е работила на длъжност „Старши експерт“ до м. Ноември 2019 г. Заявява, че е запозната с механизма на разпределение на задачите и възлагане на експертизите. Работела е заедно с Ц. М. в НИК. На работа в НИК е постъпила през 2012 г., като жалбоподателят е бил назначен там преди нейното постъпване на работа. По време на процеса на работа същата се е консултирала с него по доста въпроси, по които същата е имала трудности в началния процес на работа. Впоследствие двамата са работили по доста възложени задачи относно разработка на методи, акредитация, впоследствие и за методът Real T. (RT) PCR, или общо в организационната работа в лабораторията. Относно експертизите заявява, че същите се разпределят от Началника на сектора – Ж. И. и И. Ч.. Изборът на служител за дадена експертиза е по преценка на началника. Допълва, че по-сложни и многообектни експертизи се възлагат на експерти с по-голям опит, по-голяма отговорност. Преценката за разпределение е на началника на сектора, тъй като няма система за разпределение. По отношение на жалбоподателя, заявява, че същият е работил в многообектни експертизи, с голяма сложност, тъй като е бил един от експертите с най-голям опит. По спомен допълва, че жалбоподателят е взел участие в Комисия по безопасност на труда, отделно по акредитацията са му били поставяни задачи. Винаги е оказвал съдействие по отношение на новопостъпилите и в разработване на методи. Заявява, че на М. са били възлагани калибрирането на пипети и везни, впоследствие на двамата била поставена задача за изготвяне на Инструкция и метод за RT PCR – един от сложните апарати в сектора. Докато изготвяли инструкцията и методика, допълва, че на нея и М. са били възлагани и експертизи, които са принципно задължителни. Заявява, че през юни е била изпълнена методиката по апарата RT PCR, но била отхвърлена от ръководството.

Свидетелят Нишев, заяви, че работи в НИК от 1998 г., а от 2010 г. заема длъжността Началник на Отдел „Физикохимични и биологични изследвания“, в който отдел е бил назначен Ц. М., в Сектор „ДНК-анализи“. Заявява, че отношенията му с жалбоподателя са изцяло служебни, не поддържа извънслужебни контакти с него. През целия период на работа на жалбоподателя, свидетелят е бил негов ръководител. Относно механизма за разпределяне и изпълнение на възложените експертизи, заявява, че същите постъпват в деловодството на института, където се въвеждат във вътрешно-институтна информационна система. След, което Заместник-директорът ги разпределя по сектори за изпълнение. Обикновено това става на същия ден или на следващия от постъпването на експертизата, в зависимост от текущата натовареност на секторите, началниците на секторите съответно ги разпределят на съответните служители за изпълнение. През въпросния период повечето експертизи в Сектор „ДНК-анализи“ са били възлагани на служителите след значително забавяне след постъпването им в института, като моментът на отчитане срока за изпълнение на експертизата на съответния служител започва да тече от момента, когато му е възложено на него конкретно в системата, а не от датата на самото постъпване в института. Изпълнявани са спешни задачи, когато е преценено, че същите са с приоритет и следва да бъдат изпълнени по-бързо, те дори са били възлагани в деня на постъпването им. Ако по някаква причина служителят не може да се справи в срока, се налага и преразпределяне на други служители. Не му е известно, жалбоподателят да е бил по-натоварен от останалите служители. Допълва, че спрямо Ц. М. са отправяни забележки към дейността му, извън формуляра за оценка. В тази връзка заявява, че това е втора най-ниска възможна оценка. За част от експертизите за корекция, които са посочени във формуляра, свидетелят заявява, че на М. е било обърнато внимание, че са доста забавени като изпълнение още от средата на годината. Относно метода за калибриране на пипети, допълва, че е имал среща с М., непосредствено след връщането му от болничен. Преди това с него е бил обсъждан другият метод, когато е била внесена докладна записка от г-жа Д. с искане за удължаване на срока. В крайна сметка относно Real T. PCR друг колега е довършил изследването, бил издаден протокол за валидиране, респективно разработен метод. Заявява, че лично не е преразпределял експертизи, особено в Сектор „ДНК-анализи“, тъй като това не влиза в служебните му задължения. Тази дейност се извършва от Началника на сектора. Относно забавянето на експертизите, допълва, че има предвид 2017 г. Поради настъпила авария в института е било работено със силно намален капацитет, като забавянето е било причинено от обективни фактори. Заявява, че не се касае за това, че една експертиза е било чакано да бъде възложена за изработване шест месеца, става въпрос за обстоятелството, че когато е възложена на даден служител да я изработи е минал период от една година. При наличие на множество експертизи, има възможност изработката да бъде до три месеца. Нормалният срок за изработка е две седмици.

Във връзка с предходната поставена най-ниска оценка на Ц. М., свидетелят заявява, че ръководството преценило, че на същия следва да се даде още една възможност. Методиката, изготвена от М., не била приета, тъй като не е отговаряла на това, което е било свършено като експериментална работа, не е имала нищо общо с писаното в ръководството – какви изследвания следва да бъдат извършени, предвид изискването

на експертна работна група на Европейската мрежа на криминалистичните институти. Заявява, че в неговия формуляр е отразено обучение на С. А.. Изготвена е докладна записка за резултата от обучението и. В същата е отразено, че тя фактически е била на самообучение и от всичките около шест теми, жалбоподателят е взел участие само в една. Допълва, че към момента на оценяване, нито една от поставените на жалбоподателя задачи не е била изпълнена. Всички останали служители били изпълнили задачите си в срок. Всички, които са имали недостиг от време са поискали удължаване срока, посочвайки причини. В заключение заявява, че жалбоподателят е поискал удължаване, но не е посочил обективни причини.

В хода на съдебното производство към доказателствения материал се приобщиха следните писмени доказателства:

Представени от ответника по делото – с молба вх. № 32845/21.10.2020 г. /л. 62 – 72/ и девет броя приложения, приложени по делото.

Представени от жалбоподателя: л.75-78.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в срок предвид датата 23.07.2020 г. на връчване на процесната заповед и датата 04.08.2020 г. на депозиране на жалбата пред Административен съд София-град.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

С оглед разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, съгласно която, съдът е длъжен служебно да провери наличието на всички основания за незаконосъобразност на оспорения административен акт, посочени в чл. 146, т. 1 – т. 5 от АПК, настоящият съдебен състав приема, че Заповед № 8121К-8043/17.07.2020 г. е издадена от компетентен орган – Министър на вътрешните работи, който е орган по назначаването на държавни служители, съгласно ЗМВР. Оспорената заповед е издадена в предвидената от закона форма и съдържа всички изискващи се съгласно чл. 108, ал. 1, изр. първо от ЗДСл реквизити – правното основание за прекратяване, длъжимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба.

Не се спори между страните в производството, а това се установява и от приложената по делото справка (л.70), че в периода от 01.01.2019 г. до 14.06.2020 г., жалбоподателят е ползвал законоустановен платен отпуск и продължителен такъв за временна неработоспособност. След завръщането му на работа, на 15.06.2020 г. същият е бил запознат с поставената му оценка от оценяващия орган (л.20-22). Предоставена му е възможност да отправи възражение по така поставената оценка (л.23-29). Жалбоподателят е запознат с окончателната оценка на контролиращия орган на 29.06.2019 г. (л.30-32). Процесната заповед е издадена на 17.07.2020 г., а именно в определения в чл. 107, ал. 2 от ЗДСл едномесечен срок от получаване на оценката. В тази връзка, съдът установява, че е спазен законоустановения срок за издаването и.

Фактическото основание за издаване на процесната заповед е поставянето на възможно най-ниската оценка за изпълнение на длъжността за периода от 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г., а правното – разпоредбата на чл. 107, ал. 2 от ЗДСл, съгласно която органът по назначаването може да прекрати служебното правоотношение, без предизвестие с държавен служител, получил възможно най-ниската годишна оценка на изпълнение на длъжността, в едномесечен срок от получаването на окончателната оценка. Следователно преценката за законосъобразност на оспорения административен акт изисква да се извърши проверка относно законосъобразността на извършеното оценяване на изпълнението на длъжността от жалбоподателя по чл. 76 от ЗДСл.

Между страните не се спори относно заеманата от жалбоподателката длъжност. Спорът касае съобразяването на процедурните и материално-правните правила при изготвянето на годишната и оценка.

Съдът намира, че процедурата по оценяването на служителя е опорочена. Съображенията в тази насока са следните:

Съгласно разпоредбата на чл. 76, ал. 1 и ал. 2 от ЗДСл, държавният служител ежегодно се оценява за изпълнението на длъжността, като оценяването на изпълнението на длъжността обхваща периода от 1-ви януари до 31-ви декември на съответната година. Алинеи 4 и 5 на чл. 76 от ЗДСл определят, че оценяването на изпълнението на длъжността се извършва от оценяващ ръководител, на когото служителят е непосредствено подчинен, въз основа на постигането на предварително определени цели или изпълнението на преките задължения и поставените задачи и показани компетентности. В този смисъл е и текстът на чл. 2 от НУРОИСДА. Оценяването се извършва на три етапа, като съдържанието на същите, както изготвянето и целите на работния план и общата оценка са подробно регламентирани с разпоредбите на чл. 9 – 11 от НУРОИСДА. Общата оценка следва да отразява изпълнението на целите на работния план и показаните компетентности на служителя за целия период на атестиране, да е извършена от оценяващия ръководител безпристрастно и компетентно въз основа на обективно установими факти и обстоятелства, да е мотивирана и да намери отражение в съответния формуляр по образец /чл. 16, ал. 1, чл. 18, ал. 1 и чл. 19а, ал. 1 от НУРОИСДА/.

Съдът намира, че при съставяне работния план на служителя са допуснати редица нарушения. В противоречие с нормата на чл. 9, ал. 2 и ал. 3 от НУРОИСДА, в същия са посочени общи задължения, а не конкретни, постижими и измерими по обем, качество и срокове цели. Вписаните в него цели по същество представляват преповторени в обобщен вариант преките задължения от длъжностната характеристика /л. 51-54/, която е била в сила към датата на изготвяне на работния план- 05.02.2019 г., поради което не могат да се преценят като конкретни и измерими по обем, качество и срокове. Така например, като цели в работния план е записано „осъществяване на експертни изследвания, самостоятелно или в колектив разработва научни и приложно-внедрителски теми по институтския план, следи за изправното състояние на техниката, съоръженията и оборудването в лабораторията, в която работи, при необходимост отстранява дребни повреди и настройва

апаратурата, съдейства за внедряването на добрите експертни практики в областта, в която работи, в О., БНТЛ и НТЛ, стриктно изпълнява всички изисквания на системата за управление на НИК и прави предложения за подобрения“- задължения по т. 5.1, т. 5.3, т. 5.4, т.5.6, т. 5.13 от длъжностна характеристика, л. 51- 54, разработена и утвърдена на 24.07.2017 г., връчена на жалбоподателя на 01.09.2017 г./ Съдът констатира също, че в работния план отсъстват конкретни и ясни изисквания/критерии за изпълнението на поставените цели. В тази връзка счита, че отбелязването „брой на изготвени експертизи и експертни справки; сложност на експертните и брой изолирани профили; изготвени, актуализирани и валидирани/верифицирани в срок методики,поддръжка на лабораторната документация; осъществяване на дейностите,залегнали в плана за калибриране и изисканите от техническата спецификация на уреда дейности за нормалното му функциониране. спазване на сроковете съгласно плана, определени със заповед на Директора на НИК и т.н.“ не съставлява формулиране на ясни количествени качествени критерии, които да позволяват обективна и безпристрастна оценка на служителя.

Така описаните нарушения са съществени, тъй като липсата на работен план, съставен съобразно изискванията на наредбата, опорочава следващите етапи от процедурата по атестиране – не е възможно да бъде извършена преценка на постигане на заложените в работния план цели на междинната, така и на заключителната среща.

Що се касае до междинната среща, проведена на 15.06.2019 г., съдът намира следното:

На междинната среща оценяващият ръководител и оценявания служител правят преглед на изпълнението на длъжността относно постигането на целите, определени в индивидуалния работен план, или на изпълнението на задълженията от длъжностната характеристика/възложени конкретни задачи, на показаните компетентности от служителя, както и на други въпроси, които са свързани и могат да подобрят изпълнението на длъжността. При необходимост някои от целите в индивидуалния работен план или възложените конкретни задачи могат да се изменят или пък да бъдат допълнени, както и да се набележат конкретни действия за подобряване на изпълнението. Оценяващият ръководител мотивира необходимостта от изменение и допълнение на целите в индивидуалния работен план. След приключване на междинната среща се попълва съответният раздел от формуляра за оценка.

Ето защо, съдът намира за съществен, с оглед преценка за обективността и законосъобразността на поставената годишна оценка, въпросът за съдържанието и начина на провеждане на междинната среща с жалбоподателя. Безспорно е, че същата, както и правилността на преценката на органа за нивото на изпълнение на служебните задължения не е предмет на съдебен контрол, тъй като е в рамките на дискреционните правомощия на органа по оценяването. В правомощията на съда, обаче, е да осъществява

такъв относно спазването на критериите при оценяването, регламентирани в НУРОИСДА. В последната са уредени задължителни правила за атестирането на държавните служители, чието стриктно съблюдаване е гаранция за обективността, безпристрастността и компетентността на извършеното оценяване. Ето защо, съдът е длъжен да извърши преценка законосъобразно ли е проведена процедурата по оценяването, съобразно правилата, установени в наредбата

Видно от приложения формуляр, в същия липсват каквито и да е било забележки относно изпълнение целите на плана.

Що се касае до следващата среща на 24.06.2019 г. , от представения формуляр за оценка на изпълнението на длъжността, се установява че същата е отразена, но реално не е проведена Като резултат -същата не е довела до констатации, които да обосноват поставяне на отрицателна оценка.

Предвид изложеното, съдът приема, че не са налице ясни и конкретни препоръки към работата на жалбоподателя. Липсва дори индичия за преценка, че същият е влошил качеството на изпълнение на длъжността.

При тези обстоятелства, съдът приема, че междинната среща е проведена формално, като практически на същата не е извършен преглед на изпълнението на длъжността, при съобразяване целите, определени в индивидуалния работен план, възложените конкретни задачи и показаните компетентности от служителя.

При тези обстоятелства, съдът приема, че наблюденията и липсата на негативни констатации на оценявания ръководител на междинната среща са в несъответствие с определената годишна оценка „неприемливо изпълнение“ и изложените за нея мотиви. В тази връзка съдът съобрази, че се касае за описание на качества и способности, които не се проявяват внезапно. Обратът в мотивите на оценявания ръководител в различни етапи на процедурата по оценяване на държавния служител в случая не е обоснован с обективно установими факти и обстоятелства. Горното, както вече бе посочено е обусловено още от неприцизното съставяне на индивидуалния работен план и от формалистичния подход при провеждане на междинната среща.

Констатираното нарушение се отразява върху обективността на дадената обща оценка, която следва да бъде определена на годишна база, а не на настъпили събития в края на оценявания период. Както бе споменато по-горе, по време на междинната среща не са посочени никакви забележки и слабости при изпълнението на дейността на служителя. Ето защо, и с оглед установеното, че по време на междинната среща не са посочени никакви забележки и слабости при изпълнението на дейността на служителя, съдът намира, че крайната оценка не кореспондира с действителното положение през целия оценяван период. / В този см. Р.. № 7952/ 28.05.2019г. по адм. дело № 3377/2019г. на ВАС/.

В тази връзка, настоящият съдебен състав приема, че при изготвяне на годишната оценка са допуснати съществени нарушения на процедурата по оценяване, а също и на материалноправните изисквания. Констатираните и посочени по-горе нарушения при изготвянето и съставянето на индивидуалния работен план се отразяват и върху показателите за оценка на изпълнението на длъжността, уредени в чл. 14, ал. 1 от НУРОИСДА, първият, от които е степента на постигане на целите в работния план, а вторият показаните компетентности. Освен това в нарушение на чл. 18, ал. 1 от НУРОИСДА, оценката за изпълнението не е изготвена въз основа на обективно установими факти и обстоятелства, а е заменена с декларативни изводи за това, че е установено неизпълнение на служебни задължения. Що се касае до констатираното забавяне при извършването на част от поставените задачи, съдът намира, че същото не е свързано с изпълнение на поставените цели, а навежда по –скоро извод за допуснати нарушения на трудовата/служебна дисциплина, което би могло да обоснове ангажиране на дисциплинарна отговорност. Същото обаче, не следва да бъде определящо при извършване на общата годишна оценка за изпълнение, където се изследва цялостната дейност и компетентности на служителя.

Посочените нарушения на чл. 14, ал. 1 и чл. 18, ал. 1 от НУРОИСДА са съществени, тъй като опорочават изготвената обща оценка, която в нарушение на чл. 76, ал. 7 от ЗДСл не отразява безпристрастно и обективно преценката за изпълнението на длъжността, за която Ц. Л. М. е оценяван, с оглед изпълнението на целите и задачите, и демонстрираните професионални компетентности за целия период на оценяване. По този начин са нарушени и целите на атестирането, регламентирани в чл. 1, ал. 2 от НУРОИСДА, свързани със създаване на условия за ефективно управление на изпълнението за постигане на целите на съответната административна структура; оценяване приноса на отделния служител за изпълнението на целите на съответните административно звено и структура, справедливо определяне на възнагражденията на служителите; подобряване на работните взаимоотношения и създаване на условия за реализиране на справедливи и прозрачни процедури за професионално и кариерно развитие.

Предвид гореизложеното, настоящият съдебен състав счита, че процедурата по оценяване на държавния служител не е спазена, което обосновава незаконосъобразност на прилагането на чл. 107, ал. 2 от ЗДСл от страна на органа по назначаването и е основание по смисъла на чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК за отмяна на обжалваната заповед за прекратяване на служебното правоотношение /в този смисъл Решение № 13374/06.11.2017 г. по адм. дело № 695/2017 г. по описа на ВАС, Решение № 8517/03.07.2017 г. по адм. дело № 1951/2016 г. по описа на ВАС/.

Жалбоподателят претендира сторени по делото разноски, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение, в размер на 600 лв. и 10.00 лв. за платена държавна такса. Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 1

от АПК, когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден такъв, държавните такси, разноските в производството и възнаграждението за един адвокат се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказа. Жалбоподателят следва да представи доказателства, че е уговорил и реално заплатил адвокатското възнаграждение, посочено в списъка с разноските. Представеният по делото Договор за правна защита и съдействие /л.12/, установява договорено и заплатено от жалбоподателя възнаграждение в размер на 600.00 лв. Ответната страна е отправила възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение. Съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения е предвидено, че за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2 на чл. 8, възнаграждението е 500 лв.

Договореният и заплатен адвокатски хонорар е в размер малко над минималния, поради което, и с оглед фактическата и правна сложност на делото, съдът приема че същият не е прекомерен. Ето защо, възражението на ответника в тази насока следва да се остави без уважение. В полза на жалбоподателя, предвид изхода на правния спор, следва да бъдат присъдени всички сторени разноски.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, I-во отделение, 18-ти състав на основание чл. 172, ал. 2 от АПК:

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № 8121К-8043 от 17.07.2020 г., издадена от Министър на вътрешните работи, с която на Ц. Л. М., ЕГН: [ЕГН], на основание чл. 107, ал. 2 от ЗДСл и Докладна записка рег. № 196р-3080/03.07.2020 г., е прекратено служебното му правоотношение в качеството му на служител на длъжност „Старши експерт“, Сектор „ДНК-анализи“ към 02 отдел „Физико-химични и биологични изследвания“, Научноизследователски институт по криминалистика – Министерство на вътрешните работи, с ранг IV-ти младши, поради получена най-ниска оценка на изпълнението на длъжността за 2019 г.

ОСЪЖДА Министерство на вътрешните работи да заплати на Ц. Л. М. сумата от 610.00 лв. (шестстотин и десет лева), представляващи разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град до страните и СГП.

СЪДИЯ:

